

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต พุทธศักราช 2535 ปรับปรุงพุทธศักราช 2538 และ 2541 ใน 10 สาขาวิชาเอก และ 8 สาขาวิชาโท ในด้านต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระของหลักสูตร
2. ศักยภาพของคณาจารย์และศักยภาพเชิงวิชาการของนิสิต
3. กระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตร
4. คุณภาพบัณฑิต

วิธีดำเนินการวิจัย

การประเมินผลหลักสูตรใช้แบบจำลองของซิป (CIPP Model) คือ ประเมินสภาพแวดล้อม ประเมินปัจจัยเกื้องต้าน ประเมินกระบวนการ ประเมินผลของหลักสูตร แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการประเมินผลหลักสูตรครั้งนี้ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 30 คน คณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 104 คน บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีพุทธศักราช 2540 จำนวน 230 คน ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต จำนวน 105 คน นิสิตชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 241 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ แบบสอบถามคณาจารย์ แบบสอบถามบัณฑิต แบบสอบถามผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต แบบสอบถามนิสิต

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์แบบบรรยาย ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า -

1. การประเมินสภาพแวดล้อม โดยพิจารณา วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระของหลักสูตร ทุกวิชาเอก และวิชาโท มีความเหมาะสมระดับปานกลาง หลักสูตรการศึกษาบัณฑิตพุทธศักราช 2535 หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช 2538 และ 2541 ได้จำแนกเป็น 3 หมวด คือ หมวดวิชาศึกษา ทั่วไป ซึ่งมุ่งพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้เกี่ยวกับสังคม การดำเนินชีวิต มีทักษะในภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมวดวิชาชีพครู มุ่งพัฒนานิสิตให้มีคุณสมบัติเป็นครูที่ดี มีคุณธรรม มีทักษะกระบวนการสอนที่ดี หมวดวิชาเอกและวิชาโท นู่่งพัฒนาให้นิสิตมีความรู้ในเนื้อหาวิชา

เอกสารนำเสนอไปถ่ายทอดกับนักเรียนที่บัณฑิตจะไปสอนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร

โครงการสร้างของหลักสูตร 4 ปี พุทธศักราช 2535 มีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 140 หน่วยกิต หน่วยกิตวิชาศึกษาทั่วไปไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต หน่วยกิตวิชาชีพครูไม่น้อยกว่า 45 หน่วยกิต หน่วยกิตวิชาเอกแบบไม่มีวิชาโทไม่น้อยกว่า 55 หน่วยกิต หน่วยกิตวิชาเอกแบบมีวิชาโทไม่น้อยกว่า 44 หน่วยกิต และจำนวนหน่วยกิตวิชาโทไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต มีความเหมาะสมสมระดับปานกลาง หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช 2538 และ 2541 จำนวนหน่วยกิตวิชาศึกษาทั่วไปไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต หน่วยกิตวิชาชีพครูไม่น้อยกว่า 40 หน่วยกิต จำนวนหน่วยกิตวิชาเอกแบบไม่มีวิชาโทไม่น้อยกว่า 65 หน่วยกิต วิชาเอกมีวิชาโทไม่น้อยกว่า 47 หน่วยกิต มีความเหมาะสมสมระดับมาก

พิจารณารายวิชา ค่าอธิบายนายวิชาของทุกวิชาทั้ง 3 หมวด พบว่า มีความเหมาะสมมาก และมีประโยชน์ต่อบัณฑิตในระดับมาก

2. การประเมินปัจจัยเมื่อต้น โดยพิจารณาศักยภาพของคณาจารย์มีความเหมาะสมระดับปานกลาง และศักยภาพเชิงวิชาการของนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ สายศิลป์ มีคะแนนเฉลี่ย 333.40 คะแนน สายวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าสายศิลป์ คณาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรีหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต มีค่าเฉลี่ย 82.69 หากว่าระดับปริญญาออก ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 17.31 อาจารย์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัยบูรพาระหว่าง 16-20 ปี คณาจารย์ผลิตต่อราก 2-5 เล่ม ทำวิจัย 2-5 เรื่อง แสดงว่าคณาจารย์ส่วนใหญ่มีผลงานทางวิชาการพอเพียงในการสอนระดับปริญญาตรี

3. การประเมินกระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตร โดยพิจารณาจากคณาจารย์ส่วนใหญ่เดริ่นการสอนอย่างดีมาก มีประสิทธิภาพสอนแข็งนิสิต มีเอกสารประกอบการสอนเข้าสอนสม่ำเสมอ อธิบายเข้าใจดี ตรวจงานสม่ำเสมอและคืนให้รวดเร็ว ส่งเสริมให้นิสิตมีความคิดสร้างสรรค์ อบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมให้แก่นิสิต แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์ผู้สอนได้ทำหน้าที่ความเป็นครูอย่างดี มีพฤติกรรมความเป็นครูอย่างดี

รูปแบบการสอนของคณาจารย์ใช้แบบบรรยาย แบบปฏิบัติ แบบอภิปราย พัฒนาแก้ พฤติกรรมการเรียนของนิสิตส่วนใหญ่ เข้าชั้นเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย เตรียมทันเวลา ส่งงานครบถ้วนตรงตามเวลา มีความพร้อมในการเรียน

แสดงว่าในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรการศึกษาบัณฑิตนี้ ผู้สอนได้ทำหน้าที่ในความเป็นครูอย่างดี และนิสิตได้แสดงพฤติกรรมของการเป็นผู้เรียนที่ดี

4. การประเมินผลผลิต โดยพิจารณาคุณภาพบันทึก ภยานาจารย์ ผู้บังคับบัญชาของบันทึก และบันทึก มีความคิดเห็นว่าบันทึกหลักสูตรการศึกษามาบันทึก มีคุณลักษณะดังนี้มาก คือ มีความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ มีความสามารถในการแข่งขันคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา นำเสนอคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ แนะนำแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดผลดี ชัดเจ็บ มีความสัมพันธ์อันดีกับผู้บังคับบัญชาและกับบันทึกเอง เป็นผู้มีคุณธรรมมีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความยุติธรรม แสดงว่าบันทึกหลักสูตรการศึกษามาบันทึกเป็นผู้ที่มีความรู้ มีคุณธรรม เป็นไปตามวัตถุประสงค์และปัจจัยทางคุณภาพมาศตวรรษ

อภิปรายผล

1. วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระหลักสูตรทุกวิชาเอกและวิชาโท มีความหมายสนับสนุนค้นคว้าทาง ก่อร่างกาย กล่าวคือ หลักสูตรการศึกษามาบันทึกของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีจุดมุ่งหมายที่ผลิตบันทึกให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการทำงานวิชาการด้านวิชาชีพครู และวิชา ภาษาต่างประเทศ มีความชำนาญคล่องในการนำความรู้ไปใช้ มีความเพียบพร้อมในความเป็นครู มีโลกทัศน์ที่ดีและกว้างไกล มีความมั่นใจให้กับเด็กและคุณครัว มีบุคลิกภาพ ทัศนคติและค่านิยม ที่ดีตามแบบอย่างของวัฒนธรรมไทย และดังว่าการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการศึกษา บันทึกที่กำหนดไว้เน้นชี้ ไม่ชัดเจน ควรจะกำหนดวัตถุประสงค์ในการผลิตบันทึกเป็นปัจจุบัน ที่อันมีต่อการมีลักษณะอย่างไร เช่น มีความรู้ด้านเรื่องใด สอนดีอย่างไร เป็นคนดี เป็นคน อย่างไร

โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วย 3 หมวด คือ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ ประกอบด้วย วิชาชีพครู วิชานอก หมวดวิชาเลือกเสรี ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของงานบาง มหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่ามีความหมายสนับสนุนค้นคว้าทางนี้ อาจจะต้องการให้ หมวดวิชาเฉพาะมีจำนวนหน่วยกิตมากขึ้น และมีรายวิชาใหม่ ๆ ที่สร้างบันทึกให้เป็นครู แนวใหม่ที่มีความรู้วิชาเอกแน่น และมีความสามารถในการสอนแนวใหม่เป็นครูลักษณะใหม่ ที่เหมาะสมกับการปฏิรูปและการเปลี่ยนแปลงการศึกษาในอนาคต

2. หักห้ามของคณาจารย์มีความหมายสนับสนุนค้นคว้าทาง คือ สัดส่วนวุฒิของ คณาจารย์ที่สอนหลักสูตรการศึกษามาบันทึก ประกอบด้วยคณาจารย์จากหน่วยคณะวิชา ได้แก่ คณาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งคณาจารย์ที่สอนในรายเพื่อ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเป็นคณาจารย์บรรจุใหม่ การที่จะพัฒนาให้มีคุณภาพศึกษา ชูงชี้นระดับโรงเรียนภูมิภาคคงใช้เวลาอีกรยะหนึ่ง ส่วนคณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ส่วนใหญ่ได้ รับวุฒิปริญญาเอกมากกว่าครึ่งปริญญาโท ซึ่งการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณาจารย์ได้ รับวุฒิปริญญาโทมีความหมายสนับสนุนแล้ว

ศักยภาพเชิงวิชาการของนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง เป็นธรรมชาติของการเลือกเข้าศึกษา ต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งส่วนใหญ่นิสิตจะเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ เลือกเป็นต้นฉบับสุดท้าย หรือรองสุดท้าย คะแนนการสอบเข้าศึกษาต่อในคณะศึกษาศาสตร์เป็นคนที่มีความสามารถสูงขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นศักยภาพเชิงวิชาการของนิสิต มีคุณภาพสูงพอประมาณเกือบเป็นที่น่าพอใจ

3. การประเมินกระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตร โดยพิจารณาจากภาระส่วนใหญ่ได้รับการสอนอย่างดีมาก มีคุณลักษณะเป็นภาระที่ดี แสดงว่าภาระผู้สอน นิสิตหลักสูตรการศึกษานักบัณฑิตมีความรู้ความสามารถสูง มีเจตคติที่ดีของความเป็นครู มีความตั้งใจที่จะอบรมสั่งสอนนิสิตให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ ประกอบกับนิสิตมีความตั้งใจเรียนและเตาะแต่งหาความรู้ จึงเป็นผลให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพ

4. บัณฑิตหลักสูตรการศึกษานักบัณฑิต เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ เป็นผู้ที่มีความรู้ดี มีคุณธรรม แสดงว่ากระบวนการผลิตบัณฑิตสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นไปตามวัตถุประสงค์และปณิธานของคณะศึกษาศาสตร์ การกำหนดรายวิชาหมวดวิชาต่างๆ ในหลักสูตร การศึกษานักบัณฑิต มีความเหมาะสมสามารถส่งผลให้บัณฑิตมีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษานักบัณฑิตให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของพระราชบัญญัติการศึกษา ฉบับพุทธศักราช 2542 และการปฏิรูปการศึกษาในอนาคต
2. ควรมีการไว้วางแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตครุลักษณะใหม่ให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาแนวใหม่ตามพระราชบัญญัติการศึกษา ฉบับพุทธศักราช 2542

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการวิจัย ติดตามผลบัณฑิตหลักสูตรการศึกษานักบัณฑิตทุกปีเพื่อจะได้นำผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน
2. ควรมีการวิจัยเชิงทดลองในการจัดการเรียนการสอนนิสิตสาขาวิชาต่างๆ เพื่อศึกษาว่าการจัดกิจกรรมแบบใดส่งผลให้บัณฑิตมีคุณภาพตามปณิธานของคณะศึกษาศาสตร์
3. ควรมีการศึกษาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุ คือ การฝึกสอนจากเดิมใช้เวลาหนึ่งภาคเรียน เป็นหนึ่งปีการศึกษา โดยมีฐานะเป็นเสมือนครุประจำการ